Příloha č. 1 Popis požadavků směřujících k naplnění vize Střednědobého plánu 2028–2032 pro jednotlivé druhy sociálních služeb

Odborné sociální poradenství – § 37 zákona o sociálních službách

1. Služba odborného sociálního poradenství poskytuje základní sociální poradenství k řešení nepříznivé sociální situace osoby a odborně řeší konkrétní zakázku (problém) osoby, a toto řešení přispívá k celkovému řešení nepříznivé sociální situace. Služba nenahrazuje sociální poradenství jiné sociální služby, která je osobě poskytována.
2. Provozní doba poskytovaných služeb je časově dostupná pro potenciální uživatele, tzn. je zajištěna i v odpoledních a večerních hodinách.
3. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti a specializaci uvedením potřeb běžného života osob, které jsou službou podporovány dle zaměření odborné poradny např. uplatňování práv v oblasti rodinných vztahů, rozpoznání a ochrana práv v oblasti trestné činnosti směřované na osobu, orientace, hospodaření s finančními prostředky, dluhová problematika, problematika paliativní péče.
4. Veřejnost je informována o dostupnosti odborného poradenství také mimo poradnu, a to v přirozeném sociálním prostředí osoby. Forma poskytování služby se odvíjí od potřeb cílové skupiny.
5. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb. Služba nezužuje svou činnost na plnění zakázky uživatele, ale aktivně nabízí poradenství ve všech oblastech běžného života.
6. Služba posuzuje nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři a nabízí uživateli možnost řešení jeho nepříznivé sociální situace za přispění dalších subjektů (např. obecního úřadu, úřadu práce, finančního úřadu), event. se souhlasem uživatele s těmito subjekty na řešení jeho nepříznivé sociální situace spolupracuje.
7. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Osobní asistence - § 39 zákona o sociálních službách

(Harmonogram naplňování požadavků)

1. Osobní asistence je terénní sociální službou péče, poskytovanou osobám v nepříznivé sociální situaci na území Zlínského kraje. Podporuje život v přirozeném prostředí, doplňuje péči neformálních pečujících osob a podporuje je při pochopení potřeb uživatele a nastavení péče v domácím prostředí. Podporuje uživatele ve využívání běžně dostupných veřejných služeb a udržení běžných vazeb v komunitě.
2. Osobní asistence je v informačních materiálech služby nabízena a následně poskytována dle potřeb uživatelů bez časového omezení. Služba je personálně připravena poskytovat službu dle potřeb zájemců/uživatelů v delším časovém rozsahu během dne a ve večerních a nočních hodinách.
3. Osobní asistence nabízí a svou nabídkou sociální služby oslovuje cílové skupiny uvedené v zákoně o sociálních službách: osoby, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění (včetně duševního onemocnění, např. demence) nebo zdravotního postižení (tělesného, mentálního, duševního, smyslového, kombinovaného), jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby.

4. Poskytovatel nabízí, popř. zprostředkovává uživatelům odpovídající kompenzační a rehabilitační pomůcky, asistivní technologie a úpravy prostředí, které mohou snížit závislost uživatelů na pomoci druhé osoby, nebo pozitivně ovlivnit jejich nepříznivou sociální (způsobenou např. v důsledku smyslového, tělesného postižení).
5. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob, které jsou službou podporovány, např. péče o sebe, péče o domácnost, podpora při uplatňování práv, obstarání osobních záležitostí, komunikace, orientace, kontakt se společenským prostředím. Zaměření služby a nabízená podpora je představována zejména uvedením krátkých kazuistik reflektující potřeby uživatelů, které jsou službou podporovány.
6. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
7. Poskytovatel spolupracuje s dalšími odbornými službami, především zdravotními (např. home care, hospicová péče), tísňovou péčí a dalšími subjekty, včetně sociálního pracovníka pověřeného úřadu.
8. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.
9. Poskytovatel poskytuje základní sociální poradenství také pečujícím osobám v rozsahu činností poskytujících podporu pečujícím a činností, které spočívají v nácviku dovedností pečujících osob pro zvládání péče o osoby závislé na jejich pomoci. O této skutečnosti informuje veřejnost na svých internetových stránkách.

Pečovatelská služba – § 40 zákona o sociálních službách

(Harmonogram naplňování požadavků)

1. Pečovatelská služba je základní sociální službou péče, poskytovanou osobám v nepříznivé sociální situaci na celém území Zlínského kraje. Podporuje život v přirozeném prostředí, doplňuje péči neformálních pečujících osob a podporuje je při pochopení potřeb uživatele a nastavení péče v domácím prostředí. Podporuje uživatele ve využívání běžně dostupných veřejných služeb a udržení běžných vazeb v komunitě.
2. Poskytovatel nabízí a svou nabídkou sociální služby oslovuje všechny cílové skupiny uvedené v zákoně o sociálních službách: osoby, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění (včetně duševního onemocnění) nebo zdravotního postižení (tělesného, mentálního, duševního, smyslového, kombinovaného), a rodinám s dětmi, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby.
3. Pečovatelská služba je odborná služba, která se zaměřuje především na přímou práci s uživateli služby. Svými úkony nenahrazuje činnost jiných v místě běžně dostupných veřejných služeb, které nečerpají veřejnou podporu (např. rozvoz jídla, úklid).
4. Pečovatelská služba je v informačních materiálech služby nabízena a následně poskytována dle potřeb uživatelů minimálně v rozsahu od 6 do 22 hodin, včetně víkendů a svátků.
5. Pečovatelská služba je dostupná a poskytovaná stejným způsobem a ve stejném rozsahu všem uživatelům, tzn. uživatelům v běžných domácnostech (v terénu) a uživatelům v bytech zvláštního určení, včetně tzv. domů s pečovatelskou službou na území působnosti dané služby.
6. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob, které jsou službou podporovány, např. péče o sebe, péče o domácnost, podpora při uplatňování práv, obstarání osobních záležitostí,

komunikace, orientace, hospodaření s finančními prostředky, kontakt se společenským prostředím, seberealizace.

7. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
8. Poskytovatel spolupracuje s dalšími odbornými službami především zdravotními (např. home care, hospicová péče), tísňovou péčí a dalšími subjekty, včetně sociálního pracovníka pověřeného úřadu.
9. Poskytovatel nabízí uživatelům zprostředkování odpovídajících kompenzačních a rehabilitačních pomůcek, asistivních technologií a úprav prostředí, které mohou snížit závislost uživatelů na pomoci jiné fyzické osoby, nebo pozitivně ovlivňují jejich nepříznivou sociální situaci (způsobenou např. v důsledku smyslového, tělesného postižení). Služba poskytuje základní sociální poradenství v oblasti sociálních dávek a orientuje uživatele v základních finančních otázkách, tj. podporuje jejich základní finanční gramotnost.
10. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.
11. Poskytovatel poskytuje základní sociální poradenství také pečujícím osobám v rozsahu činností poskytujících podporu pečujícím a činností, které spočívají v nácviku dovedností pečujících osob pro zvládání péče o osoby závislé na jejich pomoci. O této skutečnosti informuje veřejnost na svých internetových stránkách.

Tísňová péče – § 41 zákona o sociálních službách

1. Tísňová péče podporuje možnost setrvání osoby v jejím domácím prostředí tím, že přispívá k pocitu bezpečí osoby díky své dostupnosti v průběhu celého dne. Služba při podpoře osob využívá asistivních technologií.
2. Služba je poskytována také v návaznosti na poskytování pečovatelské služby nebo osobní asistence; poskytovatel na svých internetových stránkách a ve svých informačních materiálech popisuje způsob zajištění tísňové péče ve spolupráci s pečovatelskou službou nebo osobní asistencí.
3. Služba je v informačních materiálech veřejnosti nabízena a následně poskytována dle potřeb zájemců/uživatelů bez časového omezení. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob vystaveným stálému vysokému riziku ohrožení zdraví nebo života v případě náhlého zhoršení jejich zdravotního stavu nebo schopností, které jsou službou podporovány např. nepřetržitá a dostupná pomoc v akutní krizi, pocit bezpečí při náhlém zhoršení zdravotního stavu, pocit jistoty zajištění bezodkladné pomoci v akutním ohrožení života nebo zdraví.
4. Služba má navázanou spolupráci se záchranným integrovaným systémem, poskytovateli sociálních služeb, sociálními pracovníky obcí a dalšími odborníky a institucemi pro řešení potřeb uživatele.
5. Pracovníci tísňové péče využívají při pomoci uživatelům odborné znalosti a dovednosti, které jsou nutné vzhledem k povaze situace uživatelů, a v případě potřeby odkazují uživatele na další návazné sociální služby, subjekty, popř. odborníky, kteří mohou pozitivně ovlivnit jejich nepříznivou sociální situaci. Základním odborným předpokladem pro výkon tísňové péče je absolvování kurzu krizové intervence.
6. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně veřejných služeb.

Průvodcovské a předčitatelské služby – § 42 zákona o sociálních službách

1. Průvodcovské a předčitatelské služby jsou prostupné terénní služby, zaměřené na individuální podporu uživatele. Služba nahrazuje/doplňuje pouze ty schopnosti a dovednosti uživatele, které vzhledem ke svému zdravotnímu postižení nemůže sám využít. Služba podporuje rozvoj/udržení schopností a dovedností uživatele.
2. Poskytovatel nabízí uživatelům zajištění odpovídajících kompenzačních a rehabilitačních pomůcek, asistivních technologií a úprav prostředí, které mohou snížit závislost uživatelů na pomoci jiné osoby, nebo pozitivně ovlivňují jejich nepříznivou sociální situaci (způsobenou např. v důsledku smyslového postižení).
3. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob se zdravotním postižením nebo chronickým onemocněním, které jsou službou podporovány, např. využívání běžně dostupných veřejných služeb, pracovní uplatnění, podpora při uplatňování práv, doprovodu při obstarávání osobních záležitostí, návštěva lékaře.
4. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
5. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Podpora samostatného bydlení – § 43 zákona o sociálních službách

1. Terénní služba určená pro osoby, které mají sníženou soběstačnost z důvodu zdravotního postižení či chronického onemocnění, včetně duševního onemocnění, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné osoby.
2. Služba podpora samostatného bydlení je zaměřena na rozvoj a udržení schopností a dovedností uživatelů a zejména jejich rodinných vztahů v přirozeném prostředí, usiluje o zvýšení samostatnosti a soběstačnosti těchto osob a o rozvoj dovedností, potřebných pro samostatný život a život odpovídající jejich věku. Jedním z hlavních předpokladů sociálního začlenění do běžné společnosti je uplatnění na trhu práce. Tomu odpovídá přístup pracovníků služby a nabízené sociálně terapeutické a aktivizační činnosti. Služba podporuje uživatele tak, aby mohli žít ve svém přirozeném prostředí.
3. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob se zdravotním postižením nebo chronickým onemocněním, které jsou službou podporovány, např. péče o domácnost, zvládání výchovy dětí v rodině, oblast partnerských vztahů, hospodaření s finančními prostředky, podpora při získávání pracovních návyků, podpora při uplatňování práv, komunikace, navazování a udržování společenských vztahů.
4. Nabídka podpory je také ve večerních hodinách a o víkendu dle potřeb osob.
5. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
6. Poskytovatel využívá v péči o uživatele odborné znalosti a dovednosti, které jsou nutné vzhledem k míře a povaze závislosti uživatelů na péči. Pokud situace uživatele vyžaduje péči odborníka, případně jiné služby, zprostředkovává péči jiných odborníků, kteří mohou ovlivnit nepříznivou sociální situaci uživatele např. ošetřovatelská péče, logopedie, fyzioterapie, psychiatr, adiktolog,

jiné druhy sociálních služeb (sociálně terapeutické dílny, odborné sociální poradenství – dluhové poradenství aj.).
7. Poskytovatel uživateli nabízí podporu při zajištění odpovídajících kompenzačních a rehabilitačních pomůcek, asistivních technologií a úprav prostředí, které mohou snížit závislost uživatelů na pomoci jiné osoby, nebo pozitivně ovlivňují jejich nepříznivou sociální situaci (např. smyslové, tělesné postižení).
8. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Odlehčovací služby – § 44 zákona o sociálních službách

1. Odlehčovací služby jsou terénní, ambulantní nebo pobytové služby poskytované osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení, kterým jinak zajišťuje péči blízká, či jiná pečující osoba v jejich přirozeném prostředí. Umožňují pečujícím osobám čas na oddych, rekonvalescenci, nebo vyřizování osobních záležitostí, a to zajištěním péče o jejich blízkou osobu.
2. Odlehčovací služby pobytového typu nabízejí časově omezenou péči seniorům a osobám se zdravotním postižením, včetně dětí, jejichž zdravotní stav odpovídá těžké, či úplné závislosti na pomoci jiné fyzické osoby, za účelem zajištění nezbytného odpočinku pečující osoby, či v případě, kdy pečující osoba nemůže zajistit po určitou dobu péči ze zdravotních důvodů či jiných překážek.
3. Poskytovatel službu poskytuje co nejširší cílové skupině (seniorům a osobám se zdravotním postižením) a věkové struktuře, aby si pečující osoby mohly odpočinout a službu využít. Pobytová forma služby přitom zohledňuje své materiálně technické podmínky pro poskytování služby a kompetence pracovníků ve službě.
4. Terénní a ambulantní forma služby je uživatelům poskytována v takové časové délce, která odpovídá adekvátnímu odpočinku pro pečující osobu. Podklady pro stanovení této délky jednoznačně vyplývají ze zjištění v rámci sociálního šetření a odpovídají potřebám pečující osoby.
5. Odlehčovací služby ambulantní formy jsou poskytovány v prostorách, odpovídajících potřebám cílové skupiny, např. bezbariérovost, hygiena, zvýšená potřeba klidu a odpočinku.
6. Odlehčovací služby uživatelům nabízí zprostředkování/zajišťují (dle formy poskytování) odpovídající kompenzační a rehabilitační pomůcky, asistivní technologie a úpravy prostředí, které mohou snížit závislost uživatelů na pomoci jiné fyzické osoby, nebo pozitivně ovlivňují jejich nepříznivou sociální situaci (způsobenou např. smyslovým, tělesným postižením).
7. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob, které jsou službou podporovány, např. péče o sebe, osobní hygiena, péče o zdraví a bezpečí, podpora při uplatňování práv, komunikace, orientace, rozvoj hybnosti.
8. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
9. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.
10. Poskytovatel poskytuje základní sociální poradenství také pečujícím osobám v rozsahu činností poskytujících podporu pečujícím a činností, které spočívají v nácviku dovedností pečujících osob pro zvládání péče o osoby závislé na jejich pomoci. O této skutečnosti informuje veřejnost na svých internetových stránkách.

11. Odlehčovací služba terénní formy je časově dostupná minimálně v rozsahu od 6 do 20 hodin denně, včetně víkendů a svátků. V závislosti na uvedené časové dostupnosti služby, personálně zajištěna minimálně 3,00 přepočtenými úvazky v přímé péči
12. Odlehčovací služba pobytová je ze zákona nepřetržitou službou, kde je nutné zabezpečit po celou dobu dostupnost pracovníků pracujících v dané službě. V závislosti na uvedené časové dostupnosti služby, personálně zajištěna minimálně 4,50 přepočtenými úvazky v přímé péči.

Požadavky č. 1–10 jsou určeny pro všechny odlehčovací služby zařazené v sítích kraje.

Požadavky č. 1–12 jsou již závazné pro vybranou skupinu odlehčovacích služeb, a to konkrétně pro:

- Odlehčovací služby v terénní a pobytové formě, které byly podpořeny z pilotního Programu Zlínského kraje. Tyto sociální služby jsou zařazeny v sítích kraje a v poznámce mají uvedeno „Příloha č. 1 - § 44“. Pro terénní formu se jedná o požadavky č. 1–11. Pro pobytovou formu se jedná o požadavky č. 1–10 a č. 12.
- Odlehčovací služby ve všech formách, jejichž kapacity jsou již zařazené v sítích kraje, a tyto kapacity budou rozvíjené.
- Odlehčovací služby ve všech formách, které budou nově vznikat a jejich kapacita bude zařazena do sítí kraje.

Centra denních služeb – § 45 zákona o sociálních službách

1. Centra denních služeb poskytují ambulantní služby osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, zdravotního postižení a chronického onemocnění (včetně chronického duševního onemocnění, např. osobám s demencí), a potřebují pomoc jiné fyzické osoby, nikoliv však pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu (pomoc při oblékání a svlékání, včetně speciálních pomůcek, přesunu na lůžko či vozík, při prostorové orientaci a samostatném pohybu ve vnitřním prostoru, při podávání jídla a pití), jež jsou základní činností Denních stacionářů.
2. Uživateli služby jsou osoby vyžadující podporu během dne, které mají zajištěnu péči osoby blízké, jiné fyzické osoby, nebo jiného subjektu ve večerních hodinách, o víkendech a svátcích.
3. Centra denních služeb umožňují svým uživatelům žít svůj život v přirozeném rytmu týdne, složeném z pracovních a volných dní a trávit obvyklý čas mimo domov ve společnosti jiných osob.
4. Centra denních služeb jsou zaměřena na rozvoj, resp. udržení schopností a dovedností uživatelů, usilují o zvýšení samostatnosti a soběstačnosti těchto osob a o rozvoj dovedností, potřebných pro samostatný život a život odpovídající jejich věku. Tomu odpovídá přístup pracovníků služby a nabízené sociálně terapeutické a aktivizační činnosti.
5. Centra denních služeb nabízejí službu v pracovní dny, v rozsahu minimálně 10 hodin denně, zpravidla od 7 do 17 hodin dle regionálních požadavků tak, aby pečující osoby měly možnost být ekonomicky aktivní. Dle potřeb pečujících osob mohou být poskytovány krátkodobě na přechodnou dobu.
6. Centra denních služeb jsou poskytována v prostorách, odpovídajících potřebám cílové skupiny, např. bezbariérovosti.
7. Poskytovatel zajišťuje, nebo zprostředkovává dopravu svým uživatelům do zařízení poskytované služby, a to v rámci doplňkové činnosti nebo dodavatelsky.
8. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob, které jsou službou podporovány, např. péče o své zdraví, podpora při uplatňování práv, komunikace, orientace, hospodaření s finančními prostředky, zajištění kontaktu se společenským prostředím, seberealizace.
9. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.

10. Centra denních služeb uživatelům nabízejí zprostředkování odpovídajících kompenzačních a rehabilitačních pomůcek, asistivních technologií a úprav prostředí, které mohou snížit závislost uživatelů na pomoci jiné osoby, nebo pozitivně ovlivňují jejich nepříznivou sociální situaci (způsobenou např. smyslovým, tělesným postižením).
11. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Denní stacionáře – § 46 zákona o sociálních službách

1. Denní stacionáře poskytují ambulantní služby osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku nebo zdravotního postižení a osobám s chronickým duševním onemocněním (např. osobám s demencí), jejichž situace vyžaduje pravidelnou pomoc jiné fyzické osoby.
2. Denní stacionáře jsou v případě dospělých osob v produktivním věku určeny především těm, kteří nenacházejí uplatnění na otevřeném, či chráněném trhu práce, ani v sociálně terapeutických dílnách, a kteří potřebují pravidelnou pomoc jiné fyzické osoby v průběhu dne.
3. Uživateli služby jsou osoby vyžadující intenzivní pomoc a podporu během dne, které mají zajištěnu péči osoby blízké, jiné fyzické osoby nebo jiného subjektu ve večerních hodinách, o víkendech a svátcích. Denní stacionáře umožňují svým uživatelům (děti, dospělí) žít svůj život v přirozeném rytmu týdne, složeném z pracovních a volných dní, a trávit obvyklý čas mimo domov ve společnosti vrstevníků, či jiných osob. Rovněž pečujícím osobám služba umožňuje žít v přirozeném rytmu týdne a být ekonomicky aktivní.
4. Denní stacionáře nabízejí službu v pracovní dny, v rozsahu minimálně 10 hodin denně, zpravidla od 7 do 17 hodin dle regionálních požadavků tak, aby pečující osoby měly možnost být ekonomicky aktivní. Dle potřeb pečujících osob mohou být poskytovány krátkodobě na přechodnou dobu.
5. Denní stacionáře jsou zaměřeny na rozvoj, resp. udržení schopností a dovedností uživatelů, usilují o zvýšení samostatnosti a soběstačnosti těchto osob a o rozvoj dovedností potřebných pro samostatný život a život odpovídající jejich věku. Tomu odpovídá přístup pracovníků služby a nabízené sociálně terapeutické a aktivizační činnosti.
6. Poskytovatel zajišťuje, nebo zprostředkovává dopravu osob do zařízení poskytované služby, a to v rámci doplňkové činnosti nebo dodavatelsky.
7. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob, které jsou službou podporovány, např. péče o sebe, osobní hygiena, péče o své zdraví, podpora při uplatňování práv, komunikace, orientace, hospodaření s finančními prostředky, zajištění kontaktu se společenským prostředím, seberealizace, obstarání osobních záležitostí, rozvoj hybnosti.
8. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
9. Denní stacionáře jsou poskytovány v prostorách, odpovídajících potřebám cílové skupiny, např. bezbariérovosti.
10. Denní stacionáře uživatelům nabízejí zprostředkování odpovídajících kompenzačních a rehabilitačních pomůcek, asistivních technologií a úprav prostředí, které mohou snížit závislost uživatelů na pomoci jiné osoby, nebo pozitivně ovlivňují jejich nepříznivou sociální situaci (způsobenou např. v důsledku smyslového, tělesného postižení).
11. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

12. Poskytovatel poskytuje základní sociální poradenství také pečujícím osobám v rozsahu činností poskytujících podporu pečujícím a činností, které spočívají v nácviku dovedností pečujících osob pro zvládání péče o osoby závislé na jejich pomoci. O této skutečnosti informuje veřejnost na svých internetových stránkách.

Týdenní stacionáře – § 47 zákona o sociálních službách

1. Týdenní stacionáře poskytují služby osobám (dospělým i dětem od 3 let), jejichž stav odpovídá těžké, či úplné závislosti na pravidelné pomoci jiné fyzické osoby, kde není možné zajistit dostatečnou podporu pečující osoby, nebo terénní služby ve večerních a nočních hodinách v průběhu pracovního týdne. Uživateli týdenního stacionáře jsou lidé se sníženou soběstačností z důvodu věku, zdravotního postižení a osoby s chronickým duševním onemocněním.
2. Týdenní stacionáře jsou zaměřeny na rozvoj a udržení schopností a dovedností uživatelů, usilují o zvýšení či udržení samostatnosti a soběstačnosti těchto osob a o rozvoj dovedností, potřebných pro samostatný život a život odpovídající jejich věku. Tomu odpovídá přístup pracovníků služby a nabízené sociálně terapeutické a aktivizační činnosti.
3. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob se zdravotním postižením nebo chronickým onemocněním, které jsou službou podporovány, např. péče o sebe, podpora při uplatňování práv, komunikace, orientace, hospodaření s finančními prostředky, rozvoj hybnosti.
4. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
5. Pracovníci týdenních stacionářů využívají v péči o uživatele odborné znalosti a dovednosti (např. péče o lidi s vysokou mírou závislosti na pomoci jiné fyzické osoby se zaměřením na podporu vnímání, komunikace a pohybových schopností osoby), které jsou nutné vzhledem k míře a povaze závislosti uživatelů na péči, a pokud potřebnou péči nemohou zajistit, spolupracují s dalšími odborníky, kteří mohou ovlivnit nepříznivou sociální situaci uživatele (např. logoped, fyzioterapeut, odborník na léčbu bolesti).
6. Zvláštní pozornost je věnována potřebám uživatelů upoutaných na lůžko, a dále uživatelům se sníženou schopností komunikace. Poskytovatel nastavuje alternativní a augmentativní formu komunikace pro každého uživatele s touto potřebou.
7. Týdenní stacionáře zajišťují odpovídající kompenzační a rehabilitační pomůcky, asistivní technologie a úpravy prostředí, které mohou snížit závislost uživatelů na pomoci jiné osoby, nebo pozitivně ovlivňují jejich nepříznivou sociální situaci (způsobenou např. v důsledku smyslového, tělesného postižení).
8. Budovy zařízení jsou bezbariérové, ubytování uživatelů je zajištěno v jednolůžkových nebo dvoulůžkových pokojích s vlastním WC a koupelnou/sprchou. Architektonické řešení budov odpovídá potřebám uživatelů a potřebám péče o ně. Rozloha a vstup do pokoje umožňují snadné využívání pomůcek, které poskytovatel potřebuje k péči o uživatele (zvedák, vozík, pojízdné lehátko, koupací lůžko apod.)
9. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Domovy pro osoby se zdravotním postižením – § 48 zákona o sociálních službách

1. Domovy pro osoby se zdravotním postižením poskytují služby osobám, jejichž stav odpovídá těžké či úplné závislosti na pravidelné pomoci jiné fyzické osoby, které využijí nepřetržitý provoz služby. Spodní věková hranice pro zahájení poskytování sociální služby se řídí platnou legislativou.
2. Služby reagují i na požadavky osob, pro které dosud není dostatečná nabídka pobytových služeb (např. osoby s poruchou autistického spektra) a zajišťují podle potřeb těchto osob odbornou přípravu pracovníků.
3. Domovy pro osoby se zdravotním postižením jsou zařízeními komunitního typu.
4. Domovy pro osoby se zdravotním postižením jsou zaměřeny na rozvoj a udržení schopností a dovedností uživatelů, usilují o zvýšení či udržení samostatnosti a soběstačnosti těchto osob, a o rozvoj dovedností potřebných pro samostatný život a život odpovídající jejich věku. Tomu odpovídá přístup pracovníků služby a nabízené sociálně terapeutické a aktivizační činnosti.
5. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob se zdravotním postižením nebo chronickým onemocněním, které jsou službou podporovány, např. péče o sebe, podpora při uplatňování práv, komunikace, orientace, hospodaření s finančními prostředky, rozvoj hybnosti.
6. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
7. Poskytování péče slouží k doplnění vlastních schopností a dovedností osoby, služba posiluje, případně udržuje soběstačnost a samostatnost osoby, včetně rozhodování o sobě, poskytuje poradenství v oblasti využívání kompenzačních pomůcek, asistivních technologií a spolupracuje s osobami blízkými a dalšími subjekty při podpoře ve všech oblastech běžného života dle provedeného zjišťování potřeb.
8. Pracovníci domovů pro osoby se zdravotním postižením využívají v péči o uživatele odborné znalosti a dovednosti (např. péče o lidi s vysokou mírou závislosti na pomoci jiné fyzické osoby se zaměřením na podporu vnímání, komunikace a pohybových schopností osoby), které jsou nutné vzhledem k míře a povaze závislosti uživatelů, a pokud potřebnou péči nemohou zajistit, spolupracují s dalšími odborníky, kteří mohou ovlivnit nepříznivou sociální situaci uživatele (např. logoped, fyzioterapeut, odborník na léčbu bolesti).
9. Zvláštní pozornost je věnována potřebám uživatelů upoutaných na lůžko, a dále uživatelům se sníženou schopností komunikace. Poskytovatel nastavuje alternativní a augmentativní formu komunikace pro každého uživatele s touto potřebou.
10. Domovy pro osoby se zdravotním postižením zajišťují odpovídající kompenzační a rehabilitační pomůcky a úpravy prostředí, které mohou snížit závislost uživatelů na pomoci jiné osoby, nebo pozitivně ovlivňují jejich nepříznivou sociální situaci (způsobenou např. v důsledku tělesného, smyslového postižení).
11. Budovy zařízení jsou bezbariérové, ubytování uživatelů je zajištěno v jednolůžkových nebo dvoulůžkových pokojích s vlastním WC a koupelnou/sprchou. Architektonické řešení budov odpovídá potřebám uživatelů a potřebám péče o ně. Rozloha a vstup do pokoje umožňuje snadné využívání pomůcek, které poskytovatel potřebuje k péči o uživatele (zvedák, vozík, pojízdné lehátko, koupací lůžko apod.). Služby se poskytují dětem za podmínky, že děti nejsou ubytovány v pokojích současně s dospělými osobami ani s nimi nesdílejí společné prostory pro volnočasové aktivity a společné prostory pro výkon hygieny a stravování, nejde-li o rodiče a jeho dítě.
12. Domovy pro osoby se zdravotním postižením nabízejí osobám blízkým uživatele podílet se na péči o něj, sdílejí s osobami blízkými své odborné zkušenosti, spolupracují při péči o uživatele s osobami blízkými a dalšími subjekty, a to ve všech oblastech běžného života dle provedeného zjišťování potřeb.
13. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho

nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Domovy pro seniory – § 49 zákona o sociálních službách

1. Domovy pro seniory jsou určeny osobám, jejichž zdravotní stav odpovídá těžké či úplné závislosti na pomoci jiné fyzické osoby, které nemohou zůstat v domácím prostředí za podpory pečující osoby, ani za podpory dostupných terénních a ambulantních služeb, tj. potřebují a využijí nepřetržitý provoz služby.
2. Domovy pro seniory jsou určeny především pro zájemce z daného regionu (ORP), jedná-li se o zařízení tzv. komunitního typu, která umožňují seniorům zachovávat rodinné vazby a sociální kontakty, vázané na dané místní společenství.
3. Sociální šetření je prováděno po podání žádosti, a evidováni jsou pouze neuspokojení žadatelé z důvodu plné kapacity, jejichž nepříznivá sociální situace odůvodňuje poskytování pobytové služby a mají aktuální zájem o využívání služby. Při sociálním šetření služba poskytuje sociální poradenství a zjišťuje, zda nelze situaci zájemce řešit jinak, než poskytnutím pobytové služby v souladu s § 38 zákona o sociálních službách.
4. Domovy pro seniory zajišťují odpovídající kompenzační a rehabilitační pomůcky a úpravy prostředí, které mohou snížit závislost uživatelů na pomoci jiné osoby, nebo pozitivně ovlivňují jejich nepříznivou sociální situaci (např. způsobenou v důsledku tělesného, smyslového postižení).
5. Poskytování péče slouží k doplnění vlastních schopností a dovedností osoby, služba posiluje, případně udržuje soběstačnost a samostatnost osoby, včetně rozhodování o sobě, poskytuje poradenství v oblasti využívání kompenzačních pomůcek, asistivních technologií a spolupracuje s osobami blízkými a dalšími subjekty při podpoře ve všech oblastech běžného života dle provedeného zjišťování potřeb.
6. Zvláštní pozornost je věnována potřebám uživatelů upoutaných na lůžko, a dále uživatelům se sníženou schopností komunikace. Poskytovatel nastavuje alternativní a augmentativní formu komunikace pro každého uživatele s touto potřebou.
7. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob, které jsou službou podporovány, např. péče o sebe, osobní hygiena, péče o zdraví, podpora při uplatňování práv, komunikace, orientace, zajištění kontaktu se společenským prostředím, obstarání osobních záležitostí.
8. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
9. Budovy zařízení jsou bezbariérové, ubytování uživatelů je zajištěno v jednolůžkových nebo dvoulůžkových pokojích s vlastním WC a koupelnou/sprchou. Architektonické řešení budov odpovídá potřebám uživatelů a potřebám péče o ně. Rozloha pokojů a vstup do pokojů umožňuje snadné využívání pomůcek, které poskytovatel potřebuje k péči o uživatele (zvedák, vozík, pojízdné lehátko, koupací lůžko apod.).
10. Služby mají navázánu spolupráci se subjekty, zajišťujícími odbornou (především zdravotní) péči pro své uživatele, např. v oblasti léčby bolesti, fyzioterapie.
11. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Domovy se zvláštním režimem – § 50 zákona o sociálních službách

1. Domovy se zvláštním režimem jsou určeny osobám s vysokou mírou podpory, které mají obtíže v oblasti orientace a nemohou být v domácím prostředí za podpory pečující osoby, ani za podpory terénních a ambulantních služeb, tzn. osobám, které potřebují a využijí nepřetržitý provoz služby.
2. Domovy se zvláštním režimem jsou určeny především pro zájemce z daného regionu (ORP), jedná-li se o zařízení tzv. komunitního typu, která umožní zachovávat rodinné vazby a sociální kontakty vázané na dané místní společenství. Péče je poskytována stabilními týmy odborně připravených pracovníků s ohledem na cílovou skupinu uživatelů.
3. Domovy se zvláštním režimem s cílovou skupinou osob s chronickým duševním onemocněním, včetně Alzheimerovy choroby a jinými typy demencí, a včetně závislostí na návykových látkách, jsou pobytová zařízení, určená pro větší území, než je území obce s rozšířenou působností.
4. Poskytování péče slouží k doplnění vlastních schopností a dovedností osoby, služba posiluje, případně udržuje soběstačnost a samostatnost osoby, včetně rozhodování o sobě, poskytuje poradenství v oblasti využívání kompenzačních pomůcek, asistivních technologií a spolupracuje s osobami blízkými a dalšími subjekty při podpoře ve všech oblastech běžného života dle provedeného zjišťování potřeb.
5. Sociální šetření je prováděno po podání žádosti a evidováni jsou pouze neuspokojení žadatelé, jejichž nepříznivá sociální situace odůvodňuje poskytování služby, a mají aktuální zájem o využívání služby. Při sociálním šetření služba poskytuje sociální poradenství a pečlivě zvažuje, v souladu s § 38 zákona o sociálních službách, zda nelze situaci zájemce řešit jinak než poskytnutím pobytové služby.
6. Poskytovatelé zajišťují odpovídající kompenzační a rehabilitační pomůcky a úpravy prostředí, které mohou snížit závislost uživatelů na pomoci jiné osoby, nebo pozitivně ovlivňují jejich nepříznivou sociální situaci (způsobenou např. v důsledku duševního onemocnění, nebo přidruženého smyslového postižení).
7. Zvláštní pozornost je věnována potřebám uživatelů upoutaných na lůžko, a dále uživatelům se sníženou schopností komunikace. Poskytovatel nastavuje alternativní a augmentativní formu komunikace pro každého uživatele s touto potřebou.
8. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob, které jsou službou podporovány, např. péče o sebe, osobní hygiena, péče o zdraví, podpora při uplatňování práv, komunikace, orientace, hospodaření s finančními prostředky, zajištění kontaktu se společenským prostředím, seberealizace.
9. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
10. Budovy zařízení jsou bezbariérové, ubytování uživatelů je zajištěno v jednolůžkových nebo dvoulůžkových pokojích s vlastním WC a koupelnou/sprchou. Architektonické řešení budov odpovídá potřebám uživatelů a potřebám péče o ně. Rozloha a vstup do pokoje umožňuje snadné využívání pomůcek, které poskytovatel potřebuje k péči o uživatele (zvedák, vozík, pojízdné lehátko, koupací lůžko apod.).
11. Služby mají navázánu spolupráci se subjekty, zajišťujícími odbornou (především zdravotní) péči pro své uživatele, např. v oblasti léčby bolesti, fyzioterapie.
12. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Chráněné bydlení – § 51 zákona o sociálních službách

1. Chráněné bydlení je pobytová služba poskytovaná osobám, které vyžadují vyšší míru podpory a které nemohou žít dlouhodobě ve svém domácím prostředí za podpory pečující osoby, ani za podpory terénních a ambulantních služeb.
2. Služby jsou poskytovány v domácnostech, které se svým charakterem přibližují běžnému bydlení ve společnosti, tj. v domech či bytech v běžné zástavbě, a službou je poskytována individualizovaná péče.
3. Služba chráněného bydlení je zaměřena na rozvoj a udržení schopností a dovedností uživatelů, usiluje o zvýšení či udržení samostatnosti a soběstačnosti těchto osob, a o rozvoj dovedností potřebných pro samostatný život a život odpovídající jejich věku. Tomu odpovídá přístup pracovníků služby a nabízené sociálně terapeutické a aktivizační činnosti.
4. Zvláštní pozornost je věnována potřebám uživatelům se sníženou schopností komunikace. Poskytovatel nastavuje alternativní a augmentativní formu komunikace pro každého uživatele s touto potřebou.
5. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob se zdravotním postižením nebo chronickým onemocněním, včetně duševního onemocnění, které jsou službou podporovány, např. pomoc při zajištění chodu domácnosti, podpora při uplatňování práv, komunikace, orientace, hospodaření s finančními prostředky, rozvoj hybnosti.
6. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
7. Chráněné bydlení nabízí/zajišťuje odpovídající kompenzační a rehabilitační pomůcky, asistivní technologie a úpravy prostředí, které mohou snížit závislost uživatelů na pomoci jiné osoby, nebo pozitivně ovlivňují jejich nepříznivou sociální situaci (způsobenou např. v důsledku smyslového postižení). Služba nabízí/zprostředkuje uživateli využití návazných sociálních služeb a dalších subjektů, zajišťujících podporu pracovního uplatnění nebo celoživotního učení.
8. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Sociální služby poskytované ve zdravotnických zařízeních lůžkové péče – § 52 zákona o sociálních službách

1. Sociální služba poskytovaná ve zdravotnickém zařízení se zaměřuje na poskytování svých služeb k podpoře a rozvoji samostatnosti a soběstačnosti osoby, jejíž stav již nevyžaduje poskytování zdravotní lůžkové péče, a na zajištění co nejrychlejšího přechodu uživatele do domácího prostředí s podporou terénních a ambulantních služeb. Pokud není možný návrat do přirozeného prostředí, tak se služba zaměřuje na přechod uživatele do vhodných pobytových sociálních služeb – domova pro osoby se zdravotním postižením, domova pro seniory, domova se zvláštním režimem, nebo chráněného bydlení. O tomto účelu informuje veřejnost ve svých informačních materiálech.
2. Poskytovatel služby aktivně spolupracuje se sociálními pracovníky obcí, sociálními službami a rodinou osoby, na dlouhodobém řešení její nepříznivé sociální situace.
3. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob se zdravotním postižením nebo chronickým onemocněním, které jsou službou podporovány, např. péče o sebe, podpora při uplatňování práv, komunikace, orientace, osobní hygiena, samostatný pohyb, hospodaření s finančními prostředky včetně zajištění úhrad za vlastní bydlení.
4. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.

5. Poskytovatel nabízí/zajišťuje kompenzační a rehabilitační pomůcky, asistivní technologie a úpravy prostředí, které mohou snížit závislost uživatelů na pomoci jiné osoby, nebo pozitivně ovlivňují jejich nepříznivou sociální situaci (způsobenou zejména v důsledku příslušného zdravotního postižení).
6. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Raná péče – § 54 zákona o sociálních službách

1. Raná péče je základní sociální službou poskytovanou dítěti do 7 let věku a jeho rodičům, či pečujícím osobám o toto dítě se zdravotním postižením nebo dítě, jehož vývoj je ohrožen v důsledku nepříznivého zdravotního stavu, včetně dětí s poruchou autistického spektra. Služba je poskytována terénní formou, popřípadě doplněná ambulantní formou služby.
2. Provozní doba služby odpovídá potřebám cílové skupiny. Služba je poskytována dle potřeb uživatelů v pracovní dny, včetně odpoledních a večerních hodin, popřípadě o víkendu.
3. Služba podporuje rodinu při pochopení potřeb dítěte se zdravotním postižením, nastavení a zajištění péče pro zvládání a podporu rozvoje dítěte v domácím prostředí.
4. Raná péče nabízí aktivně své služby. Služba spolupracuje s lékaři, sociálními pracovníky obcí, dalšími institucemi, poskytovateli sociálních služeb a odborníky dle druhu postižení a specifických potřeb dítěte a rodiny tak, aby informace o službě, a podpora služby byla dostupná pro všechny cílové skupiny dětí se zdravotním postižením a jejich pečující osoby, žijící ve Zlínském kraji.
5. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života rodičů a dětí se zdravotním postižením, které jsou službou podporovány, např. péče o sebe, příjem stravy, rozvoj hybnosti, schopnost vyjádřit se, zajištění bezpečí, vzdělávání, hmotné zabezpečení rodiny, rozvoj hybnosti.
6. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
7. Pracovníci rané péče využívají při poskytování podpory odborné znalosti a dovednosti (např. péče o dítě s vysokou mírou závislosti na pomoci jiné fyzické osoby se zaměřením na podporu vnímání, komunikace a pohybových schopností dítěte), které jsou nutné vzhledem k míře a povaze závislosti dítěte na péči, resp. potřebám rodiče, a pokud potřebnou péči nemohou zajistit, spolupracují s dalšími odborníky, kteří mohou pozitivně ovlivnit nepříznivou sociální situaci dítěte resp. jeho rodičů (např. logoped, fyzioterapeut, lékař) a podporují svépomocné aktivity rodičů.
8. Poskytovatel nabízí osobám informace o vhodných kompenzačních pomůckách, asistivních technologiích a úpravách prostředí, které mohou snížit závislost dětí se zdravotním postižením na pomoci jiné osoby, podpořit rozvoj jejích schopností, nebo pozitivně ovlivňují jejich nepříznivou sociální situaci, způsobenou např. v důsledku smyslového postižení, event. se podílí na zajištění pomůcek.
9. Zvláštní důraz je kladen na rozvoj komunikačních schopností dítěte. Poskytovatel nastavuje alternativní a augmentativní formu komunikace pro každého uživatele s touto potřebou.
10. Služba nabízí a zprostředkovává rodině podporu návazných služeb, které umožní rodičům návrat k pracovní aktivitě, možnost vyřídit si vlastní záležitosti, včetně péče o dalšího člena rodiny, odpočinout si. K těmto účelům zprostředkovává podporu např. denního stacionáře, pečovatelské služby, osobní asistence, odlehčovací služby.
11. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho

nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Telefonická krizová pomoc – § 55 zákona o sociálních službách

1. Služba je zaměřena na širokou cílovou skupinu osob, které se nacházejí v situaci ohrožení zdraví nebo života nebo v jiné obtížné životní situaci, spojené s ohrožením vlastní existence včetně narušení sociálního fungování daného jedince, a tyto situace osoba přechodně nemůže řešit vlastními silami.
2. Služba zajišťuje nepřetržitý provoz, tj. 24 hodin každý den, včetně víkendů a svátků.
3. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života, které jsou službou podporovány v souvislosti s krizovou situací osoby, např. vyrovnání se situací a řešením situace, spojené s akutním ohrožením zdraví nebo života, ztrátou blízké osoby, pracovního uplatnění, nebo protiprávního chování směřovaného na osobu.
4. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osob v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
5. Služba má navázanou spolupráci s lékaři, školskými zařízeními, Policií ČR, poskytovateli sociálních služeb, sociálními pracovníky obcí a dalšími odborníky a institucemi pro řešení potřeb uživatele.
6. Pracovníci telefonické krizové pomoci využívají při podpoře o uživatele odborné znalosti a dovednosti, které jsou nutné vzhledem k povaze situace uživatelů, a v případě potřeby odkazují uživatele na další návazné sociální služby, subjekty, popř. odborníky, kteří mohou pozitivně ovlivnit jejich nepříznivou sociální situaci. Základním odborným předpokladem pro výkon telefonické krizové pomoci je absolvování kurzu telefonické krizové intervence.
7. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Tlumočnické služby – § 56 zákona o sociálních službách

1. Tlumočnické služby jsou poskytovány primárně terénní, popř. ambulantní formou, osobám, jejichž schopnosti jsou sníženy zejména z důvodu smyslového zdravotního postižení, které omezuje nebo ztěžuje běžnou komunikaci. Služba je dostupná dle potřeb uživatelů na území Zlínského kraje.
2. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob se zdravotním postižením nebo chronickým onemocněním, které jsou službou podporovány, např. využívání běžně dostupných veřejných služeb, pracovní uplatnění, podpora při uplatňování práv, doprovodu při obstarávání osobních záležitostí, návštěva lékaře.
3. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
4. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Azylové domy – § 57 zákona o sociálních službách

1. Azylový dům poskytuje pobytové služby na přechodnou dobu osobám v nepříznivé sociální situaci spojené se ztrátou bydlení, pokud tuto situaci nelze řešit s využitím terénních sociálních služeb, návazných veřejných služeb a běžného bydlení. Služba spolupracuje se sociálními službami a veřejnými službami, které mohou přispět k předcházení situace ztráty bydlení a k udržení bydlení v přirozeném prostředí.
2. Služba je poskytována také osobám, které s ohledem na závislost na návykových látkách aktuálně nedokážou abstinovat, a dále osobám, které pro potřeby doléčení přechodně vyžadují klid na lůžku, avšak jejich zdravotní stav již nevyžaduje hospitalizaci.
3. V případě cílové skupiny rodin s dětmi, je hlavním cílem služby zajistit stabilizaci rodiny pro překonání nepříznivé sociální situace a zprostředkování navazujících služeb, včetně využití běžně dostupných veřejných služeb.
4. V případě cílové skupiny rodin s dětmi umožňuje struktura, prostředí a způsob poskytování služby zachovávat rodinný model fungování (v samostatných domácnostech). Služba podporuje přirozený rodinný život uživatelů. Nepodporuje ve vytváření závislosti na službě, nebo na obdobných službách v jiném místě. Prostředí služby koresponduje se sociální situací dané osoby a motivuje k odchodu. Zařízení služby odpovídá podmínkám běžného života a nepodporuje uživatele ve vytváření závislosti na službě, nebo na obdobných službách v jiném místě pro osoby ohrožené sociálním vyloučením.
5. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života a běžného života rodiny, které jsou službou podporovány, např. hledání bydlení nebo ubytování, pracovní uplatnění, zajištění zdravotní péče pro děti, hospodaření s finančními prostředky, včetně řešení dluhové problematiky.
6. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osob v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb. Služba svou podporu časově nelimituje, ale poskytuje ji v takové intenzitě a četnosti, jakou nepříznivá sociální situace uživatele vyžaduje.
7. Poskytovatel se zaměřuje na příčinu nepříznivé sociální situace osoby, a motivuje uživatele k jejímu řešení. Za tímto účelem navazuje spolupráci s relevantními odborníky a dalšími návaznými subjekty, např. v oblasti léčby závislostí, psychiatrické péče.
8. Služba spolupracuje se sociálním pracovníkem obce s rozšířenou působností či obce s pověřeným obecním úřadem, kde je uživatel hlášen k trvalému pobytu tak, aby se našlo vhodné bydlení pro uživatele.
9. Služba spolupracuje dle cílové skupiny se sociálním pracovníkem obce, s pracovníky OSPOD, úřadu práce, školskými zařízeními, Policií ČR, lékaři a dalšími relevantními partnery na úrovni místní samosprávy, s poskytovateli ubytování, zaměstnavateli a dalšími subjekty, a svou službu poskytne v situaci, kdy nástroje těchto služeb jsou již vyčerpané.
10. Služba má vytvořené pracovní postupy pro rozpoznání potřeb a práci s uživatelem, který se nachází v rizikové (obtížné) situaci, se kterými se pracovníci služby setkávají nebo se mohou setkat (sebevražedné úmysly, závislost na návykových látkách, domácí násilí apod.). Tým pracovníků je k těmto tématům odborně proškolen, a těmito postupy se řídí.
11. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Domy na půl cesty – § 58 zákona o sociálních službách

1. Služba poskytuje pobytové služby na přechodnou dobu mladistvým a osobám do 26 let věku, které po dosažení zletilosti opouštějí školská zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy,

popřípadě osobám z jiných zařízení pro péči o děti a mládež (osobám vyrůstajícím v nefunkčním rodinném prostředí), a dále osobám, které jsou propuštěny z výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranné léčby, u kterých, v souvislosti s osamostatněním, hrozí nebo dochází k sociálnímu vyloučení. Služba je poskytována v případě, že tuto situaci nelze řešit s využitím terénních a ambulantních sociálních služeb, jiných běžně dostupných veřejných služeb a přirozených zdrojů.
2. Služba podporuje uživatele v osvojení návyků, dovedností a zajištění podmínek nezbytných pro samostatný život a začlenění se do společnosti, především s důrazem na získání pracovního uplatnění.
3. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života mladých dospělých, které jsou službou podporovány, např. hledání bydlení nebo ubytování, řešení dluhové problematiky, pracovní uplatnění, předcházení rizikovému chování a jeho důsledkům, hospodaření s finančními prostředky.
4. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci mladých dospělých v celé její šíři a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
5. Služba spolupracuje dle potřeb cílové skupiny se sociálním pracovníkem obce, s pracovníky OSPOD, úřadu práce, školskými zařízeními, Policií ČR a dalšími relevantními partnery na úrovni místní samosprávy, s poskytovateli ubytování, zaměstnavateli a dalšími subjekty.
6. Služba má vytvořené pracovní postupy pro rozpoznání potřeb a práci s uživatelem, který se nachází v rizikové (obtížné) situaci, se kterými se pracovníci služby setkávají nebo mohou setkat (sebevražedné úmysly, pohlavní zneužívání apod.). Tým pracovníků je k těmto tématům odborně proškolen a těmito postupy se řídí.
7. Poskytovatel poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Kontaktní centra – § 59 zákona o sociálních službách

1. Cílem služby je zajistit snižování potenciálních rizik, spojených se zneužíváním jakéhokoli typu návykové látky, a to včetně rizik ekonomických (např. důsledek přidružené závislosti na hracích automatech), snižování sociálních a zdravotních dopadů jejich užívání na jedince, osoby blízké a společnost.
2. Služba se zaměřuje nejen na terciální prevenci, ale celkově řeší nepříznivou sociální situaci uživatelů drog.
3. Služba je poskytována ambulantní a terénní formou v závislosti na potřebách uživatelů s cílem navázání spolupráce a řešení jejich nepříznivé sociální situace.
4. Provozní doba služby odpovídá cílové skupině, tzn. je poskytována v době, kdy je možné osoby zastihnout a navázat s nimi kontakt.
5. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách a jinou, pro cílovou skupinu dostupnou formou, o své činnosti uvedením potřeb běžného života, které jsou službou podporovány, např. prevence a řešení infekčních onemocnění, základní zdravotní péče, zajištění osobních dokladů, hmotné zabezpečení.
6. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb. Služba svou podporu časově nelimituje, ale poskytuje ji v takové intenzitě a četnosti jakou nepříznivá sociální situace rodiny vyžaduje.
7. Služba dle potřeb uživatelů spolupracuje se zdravotnickými službami, návaznými službami pro léčbu závislostí, s OSPOD, psychology, adiktologem, etopedem, se sociálním pracovníkem obce,

úřadem práce, školskými zařízeními, Policií ČR a dalšími relevantními partnery na úrovni místní samosprávy, s poskytovateli ubytování, zaměstnavateli a dalšími subjekty.
8. Služba má dle potřeb uživatelů navázánu funkční spolupráci tak, aby byla zajištěna posloupnost a návaznost odborné pomoci při léčbě závislostí – detoxifikační jednotky, psychiatrická nemocnice (oddělení pro léčbu závislostí), terapeutická komunita, služba následné péče.
9. Služba má vytvořené pracovní postupy pro rozpoznání potřeb a práci s uživatelem, který se nachází v rizikové (obtížné) situaci, se kterými se pracovníci služby setkávají nebo mohou setkat (sebevražedné úmysly, pohlavní zneužívání apod.). Tým pracovníků je k těmto tématům odborně proškolen a těmito postupy se řídí.
10. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Krizová pomoc – § 60 zákona o sociálních službách

1. Služba je zaměřena na širokou cílovou skupinu osob, které se nacházejí v situaci ohrožení zdraví nebo života, kterou přechodně nemohou řešit vlastními silami.
2. Provozní doba ambulantně a terénně poskytovaných služeb je volena s ohledem na časovou dostupnost služby pro potenciální uživatele (i odpolední, popř. večerní hodiny). Služba poskytovaná v pobytové formě má nepřetržitý provoz, tj. 24 hodin každý den včetně víkendů a svátků.
3. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života, které jsou službou podporovány v souvislosti s krizovou situací osoby např. vyrovnání se se situací a řešením situace spojené s akutním ohrožením zdraví nebo života, ztrátou blízké osoby, pracovního uplatnění, protiprávního chování směřovaného na osobu.
4. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
5. Služba má navázanou spolupráci s lékaři, psychology, školskými zařízeními, Policií ČR, poskytovateli sociálních služeb, sociálními pracovníky obcí a dalšími odborníky a institucemi pro řešení potřeb uživatele.
6. Pracovníci krizové pomoci využívají v péči o uživatele odborné znalosti a dovednosti, které jsou nutné vzhledem k povaze situace uživatelů, a pokud potřebnou péči nemohou zajistit, spolupracují s dalšími odborníky, kteří mohou pozitivně ovlivnit nepříznivou sociální situaci uživatele. Základním odborným předpokladem pro výkon krizové pomoci, je absolvování kurzu krizové intervence.
7. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Intervenční centra – § 60a zákona o sociálních službách

1. Cílem služby je pomoc obětem domácího násilí, ale i dalším osobám, které jsou domácímu násilí přítomny.
2. Služba může být poskytována v terénní, ambulantní i pobytové formě.
3. Služba je místně dostupná na celém území Zlínského kraje.
4. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života souvisejících s domácím násilím, které jsou službou podporovány, např. využití institutu vykázání, hledání bydlení nebo ubytování, ochrana dětí před

domácím násilím a jeho dopady, hmotné zabezpečení, zajištění bydlení nebo ubytování v případě pobytové formy.
5. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby či rodiče s dětmi v celé její šíři a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
6. Služba má navázanou spolupráci s Policií ČR, sociálními pracovníky obcí, OSPOD, psychology, lékaři a dalšími odborníky a institucemi, kteří se podílí, či mohou přispět k řešení situace, včetně organizací, jež se zaměřují na práci s násilnou osobou (agresorem). Služba má rovněž navázánu spolupráci s odborníky na práci s dětmi, které byly domácímu násilí přítomny.
7. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Nízkoprahová denní centra – § 61 zákona o sociálních službách

1. Cílem služby je zachycení a podpora uživatele při řešení nepříznivé sociální situace, která je spojená se ztrátou bydlení, a motivování uživatelů ke změně způsobu života. Služba zároveň zajišťuje ochranu společnosti před vznikem a šířením nežádoucích společenských jevů.
2. Služba je poskytována ambulantní a terénní formou v závislosti na potřebách uživatele a řešení jeho nepříznivé sociální situace.
3. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách a jinou, pro cílovou skupinu dostupnou formou, o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob bez přístřeší, které jsou službou podporovány např. hledání bydlení nebo ubytování, řešení dluhové problematiky, pracovní uplatnění, předcházení rizikovému chování a jeho důsledkům, hospodaření s finančními prostředky.
4. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci v celé její šíři a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb. Služba svou podporu časově nelimituje, ale poskytuje ji v takové intenzitě a četnosti jakou nepříznivá sociální situace vyžaduje.
5. Služba má navázánu spolupráci s relevantními subjekty pro řešení nepříznivé sociální situace osoby, např. spolupracuje se sociálními pracovníky obce s rozšířenou působností, kde je uživatel hlášen k trvalému pobytu, s úřadem práce, Policií ČR, s lékaři, majiteli ubytoven, či jiných relevantních ubytovacích zařízení.
6. Služba má vytvořené pracovní postupy pro rozpoznání potřeb a práci s uživatelem, který se nachází v rizikové (obtížné) situaci, se kterými se pracovníci služby setkávají nebo mohou setkat (sebevražedné úmysly, pohlavní zneužívání apod.). Tým pracovníků je k těmto tématům odborně proškolen a těmito postupy se řídí.
7. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Nízkoprahová zařízení pro děti a mládež – § 62 zákona o sociálních službách

(Harmonogram naplňování požadavků)

1. Cílem služby je zachytit děti, mládež a mladé dospělé, kteří potřebují pomoc s překonáním své nepříznivé sociální situace, pomoc se zlepšením kvality svého života a předcházení a snižování sociálních rizik spojených se způsobem jejich života. Služba od prvního kontaktu informuje zájemce o své roli.

2. Služba je poskytována ambulantní a terénní formou v návaznosti na potřeby uživatelů a s cílem řešení jejich nepříznivé sociální situace. Služba aktivně vyhledává děti, mládež a mladé dospělé ohrožené rizikovým chováním i v terénu.
3. Provozní doba služby odpovídá potřebám cílové skupiny. Je poskytována ve všední den v odpoledních a večerních hodinách, včetně prázdnin. Služba je pro veřejnost dostupná minimálně v rozsahu 20 hodin týdně.
4. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách a jiných informačních zdrojích (např. propagačních materiálech, sociálních sítích) o své činnosti uvedením potřeb běžného života dětí, mládeže a mladých dospělých, které jsou službou podporovány, např. podpora a koordinace pomoci spojená se školní docházkou (nejedná se o doučování), při zvládání duševních obtíží, při hledání bydlení či ubytování, popř. pracovního uplatnění, při zvládání stresových či jiných rizikových situací, při zvládání vztahových těžkostí a dalších náročných situací. Zaměření služby a nabízená podpora je představována zejména uvedením krátkých kazuistik reflektující potřeby uživatelů, které jsou službou podporovány.
5. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci dětí, mládeže a mladých dospělých v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb. Služba nenahrazuje běžně dostupné veřejné služby. Služba svou podporu časově nelimituje, ale poskytuje ji v takové intenzitě a četnosti, jakou nepříznivá sociální situace vyžaduje. Služba soustavně dohlíží na to, zda práva uživatelů nejsou poškozována, a pokud se tak děje, aktivně pracuje na změně nepříznivé sociální situace uživatele.
6. Služba má vytvořené pracovní postupy pro rozpoznání rizikového chování a práci s uživatelem, který se nachází v rizikové nebo ohrožující situaci, se kterými se pracovníci služby setkávají nebo mohou setkat (např. šikana, sebevražedné úmysly, pohlavní zneužívání, domácí násilí, látková i nelátková závislost, duševní obtíže) a pracovníci se těmito postupy řídí. Tým pracovníků je k těmto tématům odborně proškolen, služba toto vzdělávání podporuje a zajišťuje.
7. Služba spolupracuje, popř. koordinuje řešení situace jednotlivých osob dle cílové skupiny se sociálním pracovníkem obce, úřadu práce, Policií ČR, s pracovníky OSPOD, školskými zařízeními a dalšími relevantními partnery na úrovni místní samosprávy, zaměstnavateli a dalšími subjekty a návaznými službami dle potřeb uživatele.
8. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Noclehárny – § 63 zákona o sociálních službách

1. Primárním cílem služby je ochrana života a zdraví osob bez přístřeší. Dalším cílem služby je zachycení a podpora uživatele při řešení nepříznivé sociální situace a motivování uživatelů ke změně způsobu života. Služba zároveň zajišťuje ochranu společnosti před vznikem a šířením nežádoucích společenských jevů.
2. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách a jinou, pro cílovou skupinu dostupnou formou, o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob, které jsou službou podporovány např. hledání bydlení nebo ubytování, řešení dluhové problematiky, pracovní uplatnění, předcházení rizikovému chování a jeho důsledkům, hospodaření s finančními prostředky.
3. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osob v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
4. Služba má navázánu spolupráci s relevantními subjekty pro řešení akutní situace osoby, např. spolupracuje se sociálními pracovníky obce s rozšířenou působností, s lékaři, s Policií ČR, majiteli ubytoven, či jiných relevantních ubytovacích zařízení, s úřadem práce.

5. Služba má vytvořené pracovní postupy pro rozpoznání a práci s uživatelem, který se nachází v rizikové (obtížné) situaci, se kterými se pracovníci služby setkávají nebo mohou setkat (sebevražedné úmysly, pohlavní zneužívání apod.). Tým pracovníků je k těmto tématům odborně proškolen a těmito postupy se řídí.
6. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Služby následné péče – § 64 zákona o sociálních službách

1. Cílem služby je podpořit osobu, která absolvovala (příp. absolvuje) léčbu závislosti či abstinuje, v jejím sociálním začlenění a zvládnutí samostatného života. Služba je poskytována rovněž osobě s jiným chronickým duševním onemocněním, která absolvovala lůžkovou péči ve zdravotnickém zařízení nebo ambulantní léčbu (včetně případu, kdy ambulantní léčba u této osoby probíhá). Služba pomáhá osobě znát svoji nemoc a její projevy, pomáhá osobě získat náhled na svoji nemoc a podporuje ji „žít s nemocí“.
2. Služba může být poskytována v ambulantní i pobytové formě.
3. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením účelu a potřeb běžného života, které jsou službou podporovány, např. předcházení rizikovému chování a jeho důsledkům, hledání bydlení nebo ubytování, řešení dluhové problematiky, pracovní uplatnění, hospodaření s finančními prostředky.
4. Poskytovatel zjišťuje nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
5. Služba má navázanou spolupráci s lékaři, zdravotnickými zařízeními, sociálními pracovníky obcí, úřadem práce, návaznými sociálními službami a dalšími odborníky dle zjištěných potřeb uživatelů.
6. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi – § 65 zákona o sociálních službách

1. Služby jsou zaměřeny na posilování kompetencí rodičů a řešení nepříznivé sociální situace rodiny s dětmi v jejím přirozeném prostředí. Služba působí především preventivně, jejím cílem je včasné zachycení rodiny v nepříznivé sociální situaci a snaha zabránit jejímu prohloubení (např. neschopnost platit nájemné, selhávání v oblasti péče o děti). Služba aktivně oslovuje a vyhledává osoby z cílové skupiny. Služba je poskytována především v terénní formě, může být doplněna ambulantní formou.
2. Provozní doba služby odpovídá potřebám cílové skupiny. Služba je poskytována dle potřeb uživatelů v pracovní dny, včetně odpoledních a večerních hodin (do 19 hodin), popřípadě o víkendu.
3. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách a jinou, pro cílovou skupinu dostupnou formou, o své činnosti uvedením potřeb běžného života rodiny, které jsou službou podporovány, např. pracovní uplatnění, zajištění zdravotní péče pro děti, vzdělávání, smysluplné trávení volného času dětí, hospodaření s finančními prostředky.
4. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci rodiny s dětmi v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb. Služba svou podporu časově nelimituje, ale poskytuje ji v takové intenzitě a četnosti jakou nepříznivá sociální situace rodiny vyžaduje.

5. Služba spolupracuje při řešení nepříznivé sociální situace osob s pracovníky OSPOD, školskými zařízeními, sociálními pracovníky ORP, úřadem práce, majiteli ubytovacích zařízení, návaznými službami a dalšími odborníky dle potřeb dítěte a rodiny (např. dobrovolnická centra).
6. Služba má vytvořené pracovní postupy pro řešení obtížných situací, se kterými se pracovníci služby setkávají (šikana, pohlavní zneužívání, domácí násilí, užívání návykových látek apod.). Tým pracovníků je k těmto tématům odborně proškolen a těmito postupy se řídí.
7. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Sociálně aktivizační služby pro seniory a osoby se zdravotním postižením – § 66 zákona o sociálních službách

1. Služby podporují seniory a osoby se zdravotním postižením, kteří se nacházejí v nepříznivé sociální situaci tak, aby mohli i nadále žít ve svém přirozeném prostředí, a být součástí své komunity.
2. Služby jsou poskytovány především jako ambulantní služba krátkodobého charakteru nebo v terénní formě, která podporuje uživatele v nalezení vhodného řešení jeho nepříznivé sociální situace prostřednictvím využití sociálních služeb v jeho nejbližším okolí (např. pečovatelská služba, osobní asistence), nebo využitím společenských možností (aktivit) v rámci obce. Při hledání řešení nepříznivé sociální situace spolupracuje služba se sociálním pracovníkem pověřeného úřadu dle regionu, ve kterém uživatel žije.
3. Sociálně aktivizační služby pro seniory a osoby se zdravotním postižením jsou zaměřeny na individuální podporu uživatele a nezastupují společenské, kolektivní aktivity.
4. Poskytovatelé nabízejí uživatelům zprostředkování odpovídajících kompenzačních a rehabilitačních pomůcek, asistivních technologií a úprav prostředí, které mohou snížit závislost uživatelů na pomoci jiné osoby, nebo pozitivně ovlivňují jejich nepříznivou sociální situaci způsobenou např. v důsledku smyslového postižení.
5. Provozní doba služby odpovídá potřebám cílové skupiny.
6. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob, které jsou službou podporovány, např. obstarání osobních záležitostí, podpora při uplatňování práv, komunikace, orientace, zajištění kontaktu se společenským prostředím, seberealizace, hospodaření s finančními prostředky.
7. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
8. Sociálně aktivizační služby poskytují sociální poradenství také v oblasti sociálních dávek a orientují uživatele v základních finančních otázkách, tj. podporují jejich základní finanční gramotnost.
9. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Sociálně terapeutické dílny – § 67 zákona o sociálních službách

1. Sociálně terapeutické dílny jsou ambulantní služby, určeny pro osoby se sníženou soběstačností z důvodu zdravotního postižení v produktivním věku, resp. po ukončení povinné školní docházky,

které nejsou v danou chvíli umístitelné na otevřeném ani chráněném trhu práce, ale které mají předpoklady pro vykonávání pracovní činnosti.

2. Služba je poskytována také osobám, které jsou s podporou pracovníků schopny rozvíjet nebo udržet si určité pracovní dovednosti, které ale nedosahují takové úrovně, aby mohly obstát na otevřeném nebo chráněném trhu práce.
3. Účelem služby je dlouhodobá a pravidelná podpora zdokonalování pracovních návyků a dovedností prostřednictvím sociálně pracovní terapie.
4. Sociálně terapeutické dílny mohou být prostupnou sociální službou, podporující uživatele služby v umístění na otevřeném nebo chráněném trhu práce.
5. Sociálně terapeutické dílny umožňují svým uživatelům žít svůj život v přirozeném rytmu týdne, složeném z pracovních a volných dní, připravovat se na uplatnění na trhu práce a vykonávat smysluplnou činnost.
6. Sociálně terapeutické dílny jsou zaměřeny především na rozvoj individuálních pracovních dovedností a návyků osob se zdravotním postižením nebo chronickým duševním onemocněním a usilují o rozvoj schopností a dovedností potřebných pro samostatný život včetně uplatnění na otevřeném či chráněném trhu práce a život odpovídající jejich věku. Tomu odpovídá přístup pracovníků služby a nabízené činnosti.
7. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob se zdravotním postižením nebo chronickým duševním onemocněním, které jsou službou podporovány, např. podpora při uplatňování práv, komunikace, orientace, hospodaření s finančními prostředky atd. Z informací poskytovatele musí být patrné, že se zaměřuje především na individuální podporu uživatelů, kteří chtějí rozvíjet pracovní dovednosti a získat v budoucnu místo na otevřeném nebo chráněném trhu práce.
8. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.
9. Sociálně terapeutické dílny nabízejí uživatelům zprostředkování odpovídajících kompenzačních a rehabilitačních pomůcek a úprav prostředí, které mohou snížit závislost uživatelů na pomoci jiné osoby, nebo pozitivně ovlivňují jejich nepříznivou sociální situaci (způsobenou např. v důsledku smyslového postižení).
10. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Terapeutické komunity – § 68 zákona o sociálních službách

1. Cílem služby je využít zájmu osob se závislostí na návykových látkách či s jiným druhem závislosti a osob s chronickým duševním onemocněním o začlenění se do běžného života, a podpořit je v tomto úsilí prostřednictvím intenzivní odborné terapeutické pomoci.
2. Služba je poskytována v pobytové formě i na přechodnou dobu.
3. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením účelu a potřeb běžného života, které jsou službou podporovány, např. předcházení rizikovému chování a jeho důsledkům, uspořádání rodinných vztahů, hledání bydlení nebo ubytování, řešení dluhové problematiky, pracovní uplatnění, hospodaření s finančními prostředky, zdravotní péče.
4. Poskytovatel zjišťuje nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb.

5. Služba má navázanou spolupráci s lékaři, psychology, zdravotnickými zařízeními, sociálními pracovníky obcí, úřadem práce, návaznými sociálními službami a dalšími odborníky dle zjištěných potřeb uživatelů.
6. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Terénní programy – § 69 zákona o sociálních službách

1. Služba terénní programy se zaměřuje na osoby, které vedou rizikový způsob života, nebo jsou jím ohroženy. Vyhledává a minimalizuje tato rizika – především u osob bez přístřeší, osob s látkovou závislostí či jiným druhem závislosti, osob v sociálně vyloučených lokalitách, včetně osob pracujících v sexbysnyse a u jiných osob ohrožených sociálním vyloučením včetně dětí a mladistvých a také seniorů.
2. Cílem služby je vyhledávat, motivovat a podporovat sociálně ohrožené osoby v předcházení, či řešení jejich nepříznivé sociální situace. Terénní služba působí preventivně a zabraňuje prohloubení nepříznivé sociální situace.
3. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách a jinou, pro cílovou skupinu dostupnou formou, o své činnosti uvedením potřeb běžného života, které jsou službou podporovány, např. prevence a řešení infekčních onemocnění, základní zdravotní péče, hledání bydlení nebo ubytování, zajištění osobních dokladů, hmotné zabezpečení.
4. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb. Služba svou podporu časově nelimituje, ale poskytuje ji v takové intenzitě a četnosti jakou nepříznivá sociální situace vyžaduje.
5. Služba má navázánu spolupráci s relevantními subjekty pro řešení nepříznivé sociální situace osoby, např. spolupracuje se sociálním pracovníkem obce s rozšířenou působností, kde je uživatel hlášen k trvalému pobytu, s úřadem práce, Policií ČR, s OSPOD, s lékaři, majiteli ubytovacích zařízení, s Krajskou hygienickou stanicí a s návaznými sociálními službami (zejména kontaktní centra, detoxikační jednotky, terapeutické komunity, sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, nízkoprahová zařízení pro děti a mládež apod.).
6. Služba má vytvořené pracovní postupy pro rozpoznání potřeb a práci s uživatelem, který se nachází v rizikové (obtížné) situaci, se kterými se pracovníci služby setkávají nebo mohou setkat (sebevražedné úmysly, pohlavní zneužívání apod.). Tým pracovníků je k těmto tématům odborně proškolen a těmito postupy se řídí.
7. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Sociální rehabilitace – § 70 zákona o sociálních službách

1. Sociální rehabilitace je poskytována převážně osobám se zdravotním postižením, včetně osob s duševním onemocněním, a je zaměřena na rozvoj a udržení schopností a dovedností uživatelů, usiluje o zvýšení míry nezávislosti, samostatnosti a soběstačnosti těchto osob a o rozvoj dovedností potřebných pro samostatný život a život odpovídající jejich věku. Tomu odpovídá přístup pracovníků služby a nabízené systematické, cílené a dle nastaveného časového harmonogramu přehodnocované nácviky soběstačnosti a sebeobsluhy a dále aktivizační činnosti.

2. Poskytování služby sociální rehabilitace je omezeno časově ve vazbě na kompetence uživatele. Sociální služba pravidelně na základě vyhodnocení průběhu poskytování služby vyhodnocuje možnosti zvyšování kompetencí a pokud již kompetence není možno zvyšovat, je uživatel (postupně) provázán na systém sociálních služeb dle zjištěných potřeb a služba se ukončuje. Opakované poskytování sociální služby je možné na základě prokazatelného snížení osobních kompetencí potřebných pro běžný život v přirozeném sociálním prostředí prostřednictvím zjišťování jeho aktuálních potřeb z důvodu opakovaného zhoršení zdravotního stavu nebo sociální situace.
3. Sociální rehabilitace je poskytována rovněž osobám zejména do 26 let, které po dosažení zletilosti opouštějí školská zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy, popřípadě osobám z jiných zařízení pro péči o děti a mládež, a to již v době před ukončením pobytu, tzn. již v době přípravy na odchod ze zařízení, a osobám, které pocházejí ze sociálně znevýhodněného prostředí, které by mělo limitující vliv na jejich budoucí vývoj.
4. Služba je poskytována především terénní formou dle individuálních potřeb doplněnou ambulantní, popř. pobytovou formou, a to vždy s ohledem na řešení nepříznivé sociální situace osoby. Služba je osobám poskytována ve formě, která nejlépe podporuje uživatele v jeho samostatnosti.
5. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob se zdravotním postižením nebo chronickým duševním onemocněním, které jsou službou podporovány, např. zvládání denního režimu, péče o sebe, péče o domácnost, podpora při uplatňování práv, komunikace, orientace, hospodaření s finančními prostředky, vzdělávání, pracovní uplatnění, bydlení, trávení volného času v přirozeném prostředí.
6. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb, tj. nezužuje podporu pouze na jednu, či několik oblastí běžného života uživatele (např. jen na podporu při hledání zaměstnání, nebo pouze na podporu ve zvládání domácnosti).
7. Služba spolupracuje s Centry duševního zdraví a dalšími sociálními a zdravotnickými službami, obecními úřady, úřadem práce, eventuálně pracovními agenturami, na řešení nepříznivé sociální situace uživatele. Uživateli, který je v péči zdravotnického zařízení, nabízí podporu již před jeho propuštěním.
8. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.

Centrum duševního zdraví – § 70a zákona o sociálních službách

1. Centrum duševního zdraví je poskytováno osobám s duševní poruchou nebo poruchou chování a osobám s prokazatelným rizikem rozvoje duševní poruchy nebo poruchy chování, které jsou v nepříznivé sociální situaci, a jejich osobám blízkým, a je zaměřena na rozvoj a udržení schopností a dovedností uživatelů, usiluje o zvýšení samostatnosti a soběstačnosti těchto osob a o rozvoj dovedností potřebných pro samostatný život a život odpovídající jejich věku. Tomu odpovídá přístup pracovníků služby a nabízené sociálně terapeutické a aktivizační činnosti. Služby lze poskytovat jen při současném zajištění zdravotních služeb poskytovaných v centru duševního zdraví podle zákona o zdravotních službách.
2. Provozní doba služby odpovídá potřebám cílové skupiny.
3. Služba je poskytována v terénní nebo ambulantní formě, s ohledem na řešení nepříznivé sociální situace osoby. Služba je osobám poskytována ve formě, která nejlépe podporuje uživatele v jeho samostatnosti.

4. Centra duševního zdraví zajišťují komunitní a multidisciplinární službu, zaměřenou na prevenci hospitalizace nebo její zkracování a nápomoc k reintegraci osob s duševním onemocněním do běžné komunity.
5. Součástí týmu pracovníků Centra duševního zdraví jsou také zdravotničtí pracovníci, a ze strany sociálních pracovníků, pracovníků v sociálních službách a dalších odborných pracovníků poskytujících tuto sociální službu, s nimi probíhá úzká součinnost. Tento multidisciplinární tým pracuje formou case managementu a poskytuje flexibilní, individualizované služby osobám z určené cílové skupiny (tj. i pacientům v rámci zdravotních služeb, kteří jsou zároveň zájemci či uživateli sociálních služeb).
6. Poskytovatel informuje veřejnost a zájemce o službu na svých internetových stránkách o své činnosti uvedením potřeb běžného života osob s chronickým duševním onemocněním, které jsou službou podporovány, např. zvládání denního režimu, péče o sebe, péče o domácnost, podpora při uplatňování práv, komunikace, orientace, hospodaření s finančními prostředky, vzdělávání, pracovní uplatnění, bydlení, trávení volného času v přirozeném prostředí.
7. Poskytovatel rozkrývá nepříznivou sociální situaci osoby v celé její šíři, a následně poskytuje základní sociální poradenství a odpovídající podporu, doplňující přirozené zdroje a běžně dostupné veřejné služby v rozsahu, který vyplynul ze zjišťování potřeb, tj. nezužuje podporu pouze na jednu, či několik oblastí běžného života uživatele (např. jen na podporu při hledání zaměstnání, nebo pouze na podporu ve zvládání domácnosti).
8. Služba spolupracuje s dalšími sociálními a zdravotnickými službami, obecními úřady, úřadem práce, eventuálně pracovními agenturami, na řešení nepříznivé sociální situace uživatele. Uživateli, který je v péči zdravotnického zařízení, nabízí podporu již před jeho propuštěním.
9. Služba poskytuje základní sociální poradenství zájemcům o službu. Pokud zájemce nesplňuje zákonné podmínky pro poskytování dané služby, pak poskytovatel nabízí vhodné řešení jeho nepříznivé sociální situace pomocí jiných sociálních služeb nebo dalších běžně dostupných veřejných služeb.